

2018 Sydney Institute of Agriculture Research Showcase
ณ University of Sydney วันที่ 6 กรกฎาคม 2561

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงแคนเบอร์รา ได้เข้าร่วมการสัมมนา 2018 Sydney Institute of Agriculture Research Showcase จัดโดย University of Sydney ณ ห้องประชุม ชั้น 1 Abercrombie Business School เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2561 มีผู้เข้าร่วมประมาณ 50 คน ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัยและนักวิจัย การประชุมนี้จัดขึ้นเพื่อนำเสนองานวิจัยและแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาวิธีการทำการเกษตรต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำไปปรับใช้สำหรับภาคการเกษตรในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อการขับเคลื่อนการเกษตรอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 20 โดยเน้นแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา โดยการจัดการปัญหาทางภาคการเกษตรในพื้นที่นั้นๆ ทั้งนี้ ในการนำเสนอผลงาน นักวิจัยจาก Sydney Institute of Agriculture ได้เน้นตัวอย่างกรณีศึกษาที่ได้มีการนำวิธีการใหม่ๆ เหล่านี้ไปใช้จริงในภาคการเกษตรและเพื่อความมั่นคงของภาคการเกษตรในอนาคต โดยโครงการวิจัยต่างๆ ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากหลายภาคส่วน ได้แก่ Australian Centre for International Agricultural Research (ACIAR), Australian Agency for International Development, Asian Development Bank (ADB), International Environmental Weeds Foundation (IEWF) และ Crawford Fund เป็นต้น

วิธีการทำการเกษตรอย่างยั่งยืนเป็นการแก้ปัญหาความอยู่รอดของประชากรโลก ด้วยอัตราการเติบโตของประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปริมาณผู้ขาดสารอาหารที่เพิ่มขึ้น ความยากจนที่แผ่ขยายเป็นวงกว้างในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก จึงมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยความร่วมมือเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาดังกล่าว ภาคเกษตรกรรมไม่เพียงแต่ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ แต่ยังช่วยในเรื่องความมั่นคงทางการเงินของประชากรในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาการทำเกษตรเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยการขาดโอกาสในการเข้าถึงความรู้ และระบบการสนับสนุนโครงสร้างในการทำการเกษตรที่ยังไม่สมบูรณ์นัก ส่งผลให้การผลิตอาหารยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชากรโลก จึงจำเป็นต้องมีการลงทุนในพื้นที่ชนบท เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร ที่ช่วยให้เกษตรกรเหล่านี้สามารถต่อสู้ปัญหาความยากจนและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการคิดค้นหาวิธีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงสภาพปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มั่นใจว่าเกษตรกรรายย่อยสามารถนำแนวทางการปฏิบัติดังกล่าวไปใช้ได้จริง

มากแต่น้อย-ความท้าทายในระบบอาหารเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(More but different with less – food systems challenges for sustainable development)

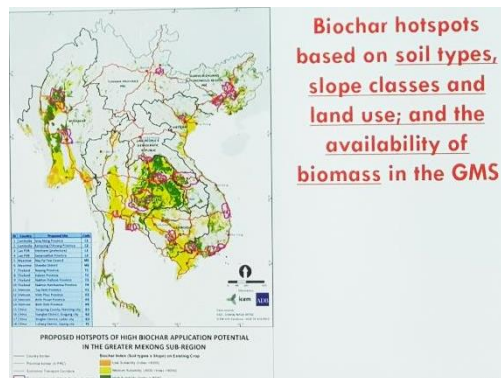
Dr Daniel Walker – Chief Scientist, Australian Centre for International Agricultural Research

ในปัจจุบันมีเกษตรกรทั่วโลกกว่า 525 ล้านคน โดยที่ร้อยละ 90 เป็นเกษตรกรรายย่อย ผลิตอาหารให้กว่าครึ่งของประชากรโลก แต่กว่าร้อยละ 50 ของเกษตรกรดังกล่าวยังคงประสบปัญหาความยากจน ทั้งนี้ ในปี 2559 จำนวนประชากรโลกกว่า 815 ล้านคน ประสบปัญหาขาดสารอาหารอย่างเฉียบพลันและเรื้อรัง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 4.8 นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคนที่เรียกว่า “Hidden hunger” ที่ประสบ

ปัญหาขาดแร่ธาตุอาหารที่จำเป็นอีกกว่า 2 พันล้านคน ซึ่งในปัจจุบัน ยังคงพบว่าความยากจนยังเป็นปัญหาสำคัญในเขตพื้นที่ชนบท ทั้งนี้ความไม่มั่นคงทางอาหารและน้ำเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นและเป็นรากฐานของปัญหาความขัดแย้งต่างๆ สิ่งที่น่าสนใจคือ เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ในขณะที่ผู้ชายมีบทบาทในการค้าขายสินค้ามากกว่า การปฏิวัติทางภาคเกษตรกรรมจึงจำเป็นต้องเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตอาหาร น้ำและพลังงาน ลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้มีปริมาณสุทธิเป็นศูนย์

งานวิจัยที่น่าสนใจ

การรีไซเคิลสารอาหารในภาคเกษตรกรรมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Nutrient recycling in agriculture to reduce greenhouse gas emissions in the Greater Mekong Sub-region) โดยศาสตราจารย์ *Balwant Singh, School of Life and Environmental Sciences*

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเทคโนโลยีถ่านชีวภาพ หรือ Biochar มาใช้ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศเขตลุ่มน้ำโขง และเพื่อระบุตำแหน่งพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการนำถ่านชีวภาพไปใช้ โดยได้รับเงินทุนจาก Asian Development Bank (ADB) รับผิดชอบดำเนินโครงการโดย International Centre of Environmental Management (ICEM)

Biochar คือวัสดุที่อุดมด้วยคาร์บอน ผลิตโดยการผ่านกระบวนการให้ความร้อนมวลชีวภาพ หรือ Biomass ที่อุณหภูมิ 400-600 องศาเซลเซียส โดยใช้กระบวนการ pyrolysis นิยมนำมาใช้ในการปรับปรุงดิน จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ประเทศเขตลุ่มน้ำโขงมีข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการปลูกพืช เช่น ชั้นดินมีความตื้นส่วนใหญ่เป็นชั้นหิน ขาดความอุดมสมบูรณ์ มีความเป็นกรด และขาดแร่ฟอสฟอรัสที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของพืช ทั้งนี้จากข้อมูลดินที่สำรวจ ปริมาณมวลชีวภาพในพื้นที่ นักวิจัยสามารถสร้างแผนที่ และระบุจุดที่มีความเหมาะสมในการนำถ่านชีวภาพไปใช้ได้ โดยมีการกำหนดจุด Biochar Hotspot 2-4 จุด ในแต่ละประเทศ บริเวณลุ่มน้ำโขงทั้งสี่ประเทศ ผู้สนใจสามารถศึกษาแผนที่ได้ที่: <http://icem.com.au/biochar/>

โครงการศึกษาวิจัยด้านปศุสัตว์ลุ่มน้ำโขง: การพัฒนาความเป็นอยู่ของเกษตรกรรายย่อยโดยการปรับปรุงสุขภาพและความปลอดภัยทางชีวภาพโดยใช้วิธี marketing focused productivity (Mekong livestock research projects: enhancing smallholder livelihoods through improved health & biosecurity using a marketing focused productivity strategy)

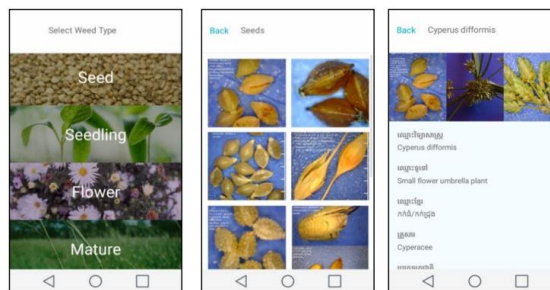
Dr Isabel MacPhillamy, Sydney School of Veterinary Science

โครงการนี้ได้รับเงินทุนจาก ACIAR โดยสร้างความร่วมมือกับ University of Sydney และองค์กรต่างๆ ในประเทศเอธิโอเปีย อินเดีย เนปาลและปากีสถาน โดยมีจุดประสงค์เพื่อลดปัญหาโรค Stripe rust ในการผลิตข้าวสาลีในประเทศเขตรอบโรคแถบเอเชียใต้และแอฟริกาตะวันออก ซึ่งส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตข้าวสาลีเป็นอย่างมาก โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างกลุ่มนักวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาสายพันธุ์ข้าวสาลีที่มีความต้านทานโรค Stripe rust มีระยะเวลาการดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2559 ถึง มิถุนายน 2563 โดยในปัจจุบันเริ่มการทดลองเพาะพันธุ์และผสมพันธุ์ข้าวสาลีจากประเทศสมาชิก เพื่อพัฒนาสายพันธุ์ที่มีความต้านทานโรคในสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยคาดว่า โครงการนี้จะช่วยลดปัญหาการระบาดของโรค Stripe rust ในการผลิตข้าวสาลี ช่วยเพิ่มปริมาณผลผลิตและลดการใช้สารเคมีในการกำจัดโรค เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค สถานที่ทำงาน และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาแอปพลิเคชันบนมือถือเพื่อระบุชนิดของวัชพืชสำหรับชาวนาในกัมพูชา

(Development of a weed identification mobile application for Cambodian rice farmers)

Associate Professor Daniel Tan, School of Life and Environmental Sciences

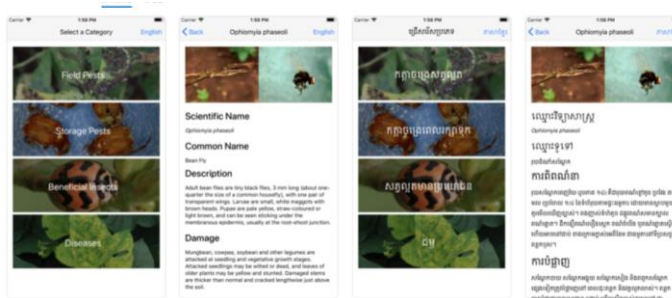

เนื่องจากในปัจจุบันชาวนากัมพูชาหันมาใช้วิธีการปลูกข้าวโดยการหว่านเมล็ดมากขึ้น ซึ่งเป็นวิธีที่มีโอกาสเกิดวัชพืชได้มากกว่าวิธีแบบดั้งเดิม ดังนั้นหากปราศจากวิธีการจัดการวัชพืชที่เหมาะสม จะทำให้เมล็ดข้าวเกิดการปนเปื้อนและสูญเสียผลผลิตได้ ทั้งนี้ วัชพืชในนาข้าวมีความหลากหลายมาก อีกทั้งวิธีการจัดการวัชพืชแต่ละชนิดก็แตกต่างกัน ดังนั้นการระบุชนิดวัชพืชจึงมีความสำคัญ เพื่อให้สามารถเลือกวิธีการกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย งานวิจัยนี้จัดทำเพื่อศึกษาข้อมูลวัชพืชในประเทศกัมพูชา ในจังหวัดพระตะบอง และตาแก้ว เพื่อรวบรวมและจัดทำแอปพลิเคชันที่ใช้งานบนมือถือ มีชื่อว่า 'WeedID' ซึ่งจะช่วยในการระบุชนิดวัชพืชและวิธีการควบคุม ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาโปรแกรมโดยทำการสำรวจความคิดเห็นจากชาวนาในเขตตะวันตกเฉียงใต้ของกัมพูชา ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ โปรแกรมประกอบด้วยการระบุชนิดของวัชพืชและวิธีการจัดการเป็นภาษาเขมร ผู้วิจัยคาดว่าแอปพลิเคชันนี้จะสามารถช่วยในการตัดสินใจและพัฒนาวิธีการควบคุมวัชพืชในข้าวได้ดีขึ้น การพัฒนาแอปพลิเคชันนี้ได้รับเงินทุนสนับสนุนจาก IEFW และ Crawford Fund สำหรับการพัฒนาแอปพลิเคชัน และ ACIAR สำหรับการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล

การพัฒนาแอปพลิเคชันบนมือถือเพื่อระบุศัตรูพืชสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเขียวในกัมพูชา

(Development of a Pest ID mobile phone app for Cambodian mungbean farmers)

Isabel Sinclair-Hinchcliffe, School of Life and Environmental Sciences

ปัญหาแมลง ศัตรูพืช-สัตว์ และโรคเป็นปัญหาสำคัญในการผลิตพืชผลทางการเกษตร แต่ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมศัตรูพืช-สัตว์ในกัมพูชายังขาดความน่าเชื่อถือ และการใช้ยาฆ่าแมลงยังเป็นวิธีที่นิยมใช้กัน โดยส่วนใหญ่ ซึ่งไม่ได้เป็นวิธีการที่ยั่งยืนนัก นักวิจัยจึงออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เพื่อช่วยในระบุชนิดของศัตรูพืชในต้นถั่วเขียวของกัมพูชา เพื่อให้เกษตรกรสามารถระบุชนิดของศัตรูพืชที่พบได้ อีกทั้งวิธีการจัดการที่มีประสิทธิภาพยั่งยืนและเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาโปรแกรมโดยทำการสำรวจความคิดเห็นจากเกษตรกรในพื้นที่ โดยตัวโปรแกรมประกอบด้วยสองภาษาคือ ภาษาอังกฤษและภาษาเขมร

การทำความเข้าใจข้อจำกัดในการพัฒนาด้านการเกษตร: เกษตรกรผู้ปลูกโกโก้รายย่อยในเมืองสุลาเวสีและบูกินวิลล์

(Understanding constraints to agricultural development: smallholder cocoa farmers in Sulawesi and Bougainville)

Professor David Guest, School of Life and Environmental Sciences

ได้รับเงินทุนจาก ACIAR มีระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2559 ถึงเดือนธันวาคม 2564 งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มผลกำไรและคุณภาพชีวิตของครอบครัวเกษตรกรและชุมชนผู้ปลูกโกโก้ในประเทศปาปัวนิวกินี ณ เมืองบูกินวิลล์ ซึ่งเป็นเขตการปกครองตนเองที่กำลังฟื้นตัวจากวิกฤติทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปาปัวนิวกินี โดยเมืองบูกินวิลล์เป็นแหล่งปลูกโกโก้ที่สำคัญ โครงการนี้จะช่วยสนับสนุนและสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนและภาคธุรกิจ เพื่อผลิตโกโก้ด้วยวิธีการจัดการที่ดี ช่วยเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงตลาดพรีเมียม ในขณะที่เดียวกันจะส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศ สุขภาพที่ดี และสวัสดิภาพที่ดีของคนในชุมชน

การพัฒนาสุขภาพปศุสัตว์เพื่อความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการในประเทศติมอร์-เลสเต
(Improving livestock health for food and nutrition security in Timor-Leste)

Johanna Wong, Sydney School of Veterinary Science / School of Life and Environmental Sciences

การได้รับอาหารที่มีคุณภาพทางโภชนาการต่ำเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะขาดสารอาหารในแม่และเด็กในประเทศติมอร์-เลสเต แม้ว่าภาคครัวเรือนส่วนใหญ่จะมีการเลี้ยงสัตว์ แต่ปริมาณการรับประทานอาหารจากสัตว์มีปริมาณต่ำ งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคแหล่งอาหารจากสัตว์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและวิธีการสนทนากลุ่มจากชาวบ้านในพื้นที่ จากการสัมภาษณ์พบว่าชาวบ้านมีความต้องการที่จะบริโภคอาหารจากเนื้อสัตว์เพิ่มขึ้น แต่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการบริโภคผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ คือ รายได้หมุนเวียนในครอบครัวต่ำ ปริมาณสัตว์ป่วยและล้มตายสูง ส่งผลต่อปริมาณสัตว์ที่สามารถจำหน่ายได้ไม่แน่นอน ซึ่งส่งผลโดยตรงกับรายได้ในครัวเรือนเนื่องจากสัตว์เลี้ยงเหล่านี้เป็นรายได้หลัก

ของครอบครัว ทำให้ไม่สามารถรับประทานเนื้อสัตว์เหล่านี้ได้และจะเก็บไว้เฉพาะเวลาว่างงานเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การอาศัยห่างไกลจากพื้นที่ป่าหรือในพื้นที่ที่ไม่อนุญาตให้ล่าสัตว์ก็ส่งผลกระทบต่อปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ในครัวเรือนด้วย คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่า เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตไก่ในติมอร์-เลสเต การควบคุมโรค Newcastle ในสัตว์ปีกน่าจะลดอุปสรรคดังกล่าวได้บางส่วน ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโปรแกรมการฉีดวัคซีนป้องกันโรค อีกทั้งฝึกอบรมให้แก่ชาวบ้านในชุมชน จากผลการดำเนินโปรแกรมดังกล่าว พบว่า ครอบครัวที่สัตว์ได้รับวัคซีนป้องกันโรคในสัตว์ปีกเป็นประจำ มีความถี่ในการบริโภคเนื้อไก่และไข่มากขึ้น ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยนี้ คือ การจัดทำนโยบายและโปรแกรมออกแบบเพื่อพัฒนาความยั่งยืนเกี่ยวกับโภชนาการในครัวเรือน โดยเน้นผู้หญิง การพัฒนาสุขภาพสัตว์และการผลิตสัตว์ในครัวเรือน โครงการนี้ได้รับเงินทุนจาก Australian Agency for International Development (AusAID) และ ACIAR

การพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำและผลผลิตการเพาะเลี้ยงปลาทะเลในอินโดนีเซียและออสเตรเลีย (Improving fish health and farm production in marine fish aquaculture in Indonesia and Australia)

Associate Professor Joy Becker, School of Life and Environmental Sciences

งานวิจัยนี้ได้รับเงินทุนจาก ACIAR โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการทั้งสิ้น 4 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2556 ทั้งนี้เนื่องจากการเพาะเลี้ยงปลาทะเลมีปริมาณเพิ่มขึ้นมากในอินโดนีเซีย แต่ปลากว่าครึ่งที่เพาะเลี้ยงตายก่อนที่จะมีขนาดเหมาะสมสำหรับการจำหน่าย อัตราการตายที่สูงนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความสามารถในการตรวจหาและจัดการโรคที่ไม่เพียงพอ ดังนั้นหากฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาเหล่านี้มีวิธีการตรวจหาและจัดการโรคที่มีประสิทธิภาพ จะสามารถช่วยลดอัตราการสูญเสียผลผลิตได้ โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุโรคที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ 1 ปลาในบ่อฟักไข่ทั้งหมดติดเชื้อ Nervous necrosis virus¹ (NNV) ส่งผลให้ปลา มีรูปร่างไม่สมประกอบ ทั้งนี้มีเพียงร้อยละ 9-30 ของปลาในกลุ่มนี้ที่มีการเติบโตไปสู่บ่อเลี้ยงอนุบาล กลุ่มที่ 2 ปลาในบ่อเลี้ยงอนุบาล พบว่ามีการติดเชื้อ NNV ในทุกฟาร์ม โดยกว่าครึ่งของปลาในกลุ่มนี้ติดเชื้อ Megalocytivirus² และร้อยละ 67-100 ของปลาติดเชื้อปรสิตนอกตัวปลา และกลุ่มที่ 3 ปลาโตเต็มวัย พบว่าในปลาป่วยส่วนใหญ่ติดเชื้อ Megalocytivirus และร้อยละ 30 ของปลาของปลาในกลุ่มนี้ติดเชื้อปรสิตนอกตัวปลาแม้มีการรักษาอย่างต่อเนื่อง และยังพบโรคใหม่ที่ไม่สามารถระบุได้ในปลากลุ่มนี้อีกด้วยผลการดำเนินโครงการช่วยให้สามารถระบุโรคในสัตว์น้ำ ส่งผลให้สามารถจัดการโรคสัตว์น้ำได้มีประสิทธิภาพลดปริมาณการสูญเสียผลผลิตได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความร่วมมือจากสหสาขาวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าสัตว์น้ำด้วย

หมายเหตุ: ¹ Nervous necrosis virus (NNV) เป็นเชื้อก่อโรคในปลา โดยปลาที่ติดเชื้อจะมีการว่ายน้ำผิดปกติ แบบไม่มีทิศทางที่แน่นอนหรือควงส่ววนเนื่องจากเชื้อไวรัสทำลายประสาทตาและสมอง

² Megalocytivirus เป็นโรคที่ก่อให้เกิดการติดเชื้อทั้งระบบ สร้างความเสียหายให้กับไตและ้ามของปลา โดยเกิดเนื้อตายและการบวมของเซลล์ เป็นโรคมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยทางชีวภาพของออสเตรเลีย ส่งผลให้เกิดความสูญเสียของสัตว์น้ำในปริมาณสูง

ข้อคิดเห็นของสำนักงานฯ

การสัมมนานี้เป็นการเผยแพร่และแจ้งความคืบหน้าผลงานวิจัยที่ออสเตรเลียให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญด้านกายวิภาคการเกษตรสาขาต่างๆ ให้กับประเทศกลุ่มหมายในเอเชียแปซิฟิกและแอฟริกาโดยไม่ครอบคลุมประเทศไทย ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดความยากจน ทั้งนี้ ออสเตรเลียเอง

ก็ได้รับผลประโยชน์จากโครงการวิจัยและพัฒนาเหล่านี้ด้วย เช่น การวิจัยพืชสายพันธุ์ใหม่ๆ ซึ่งอาจนำมาปลูกในออสเตรเลียซึ่งมีท้องที่ที่มีสภาพภูมิอากาศแบบเขตร้อน

ในอดีตออสเตรเลียเคยสนับสนุนโครงการในลักษณะนี้ให้แก่ไทยและก่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรเขตร้อนในออสเตรเลียเช่นในปัจจุบัน การวิจัยแนวใหม่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสร้างแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่เกษตรกรในประเทศกำลังพัฒนา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยอาจพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเกษตรแนวใหม่ที่มีความทันสมัยเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรไทยให้สามารถก้าวข้ามผ่านยุคการทำเกษตรแบบเดิมๆ ต่อไปด้วย

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงแคนเบอร์รา
กรกฎาคม 2561